

poškodením onoho stĺpku a nárazom naň mohlo byť vozidlo odrazené späť na koľaje a tým mohla byť privedená jeho srážka s blížiacim sa vlakom.

(Rozh. zo dňa 24. januára 1935, Zm III 252/34.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti B. P., obžalovanému z prečinu podľa §§ 434 a 437 tr. z., na základe verejného pojednávania zmätočnú sťažnosť obžalovaného a jeho obhájcu čiastočne odmietol, čiastočne zamietol.

Z d ô v o d o v :

Dôvod zmätku podľa § 385, č. 1 a) tr. p. bol neprávom uplatňovaný námietkou, že skutková povaha prečinu podľa §§ 434 a 437 tr. z. nie je tu daná preto, lebo poškodením železnice, vzťažne predmetu k nej náležiacemu, neboly vydané nebezpečenstvu osoby alebo tovar na železnici, ale len osoby v aute, ktoré riadil obžalovaný, tedy osoby v blízkosti železnice.

Názor zmätočnej sťažnosti je mylný. Najvyšší súd súhlasí s názorom odvolacieho súdu, opretým o stálu judikatúru, že pod pojem osôb na železnici spadajú nielen osoby v železničnom vlaku, lež aj iné osoby na železničnom telese, tedy v tomto prípade osoby, ktoré byly v aute na železničnom telese. Najvyšší súd podotýka, že nespaturuje nebezpečie, ktoré podľa zákonnej skutkovej podstaty z poškodenia železnice musí vzniknúť — ako predpokladá súd prvej stolice — už v tom, že obžalovaný neopatrne vošiel s autom na železničnú trať, lež v tom, že takto si počínajúc, narazil na betonový stĺpek (rám), ktorý poškodil, a tým vydal nebezpečenstvu osoby alebo tovar na železnici, lebo následkom silného nárazu na rám (ako to uviedol vrchný súd) mohlo byť auto snadno odrazené späť na železničné koľaje a tým mohla byť privedená jeho srážka s blížiacim sa vlakom.

Čís. 5199

Náležitosť skutkovej podstaty vtrhnutia (betörni) do bytu niekoho je vyčerpaná, keď tlupa vstúpi do cudzej miestnosti proti vôli oprávnenej osoby. Netreba, aby pri tom bolo spáchané vlámanie (aby byly vylámané dvere alebo okná).

Po subjektívnej stránke sa vyžaduje, aby tlupa vtrhla do cudzej miestnosti už s úmyslom vykonať násilie na osobách alebo veciach.

Násilím v tomto smysle je nielen násilie fyzické, ale aj psychický nátlak.

(Rozh. zo dňa 24. januára 1935, Zm IV 550/34.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti P. H., obžalovanému zo zločinu podľa § 175 tr. z., na základe verejného pojednávania zmätočne sťažnosti obžalovaného P. H. a osobitného obhájcu čiastočne odmietol a čiastočne zamietol.

Z d ô v o d o v :

Osobitný obhájca namieta z dôvodu zmätočnosti podľa č. 1 a) § 385 tr. p., že po objektívnej stránke chýbí náležitosť »vtrhnutia« a po subjektívnej stránke není dokázaný úmysel vykonať násilie.

Náležitosť skutkovej podstaty »vtrhnutie (betörni)«, je podľa stálej praxi najvyššieho súdu vyčerpaná, keď tlupa vstúpi do cudzej miestnosti proti vôli oprávnenej osoby (viď rozh. najv. súdu z 22. mája 1926, č. Zm III 1119/24). Netreba, aby pri tom bolo spáchané vlámanie, tedy aby byly vylámané dvere alebo okná. Ponevác vrchný súd zistil, že obžalovaný organizoval tlupu asi 40 osôb, z ktorých asi 25 ponechal pred budovou konzulátu v zálohe a s ostatnými vniknul do budovy konzulátu a dostal sa až do kancelárie konzula, bez toho, že by k tomu mal súhlas toho, kto bol oprávnený tento vstup dovoliť, treba v tomto zistenom jednaní obžalovaného shľadať objektívnu náležitosť skutkovej podstaty zločinu podľa § 175 tr. z., totiž vtrhnutie tlupy do miestnosti nemeckého konzulátu v K.

Po subjektívnej stránke sa vyžaduje ku skutkovej podstate zločinu podľa § 175 tr. z. úmysel vykonať násilie na osobách alebo veciach, t. j., aby tlupa už s týmto úmyslom vtrhla do cudzej miestnosti. Námietka sťažovateľa, že vrchný súd ustálil, že obžalovaný a jeho spoločníci mali tento úmysel až vtedy, keď boli v kancelárii konzula, je bezpredmetná, lebo vrchný súd niečo podobného v rozsudku neuvádza. Naopak plynie z tej časti dôvodov rozsudku vrchného súdu, kde sa hovorí o účelu podniku obžalovaného a jeho spoločníkov, že vrchný súd zákonom požadovaný úmysel podkladá celému podniku, t. j. už od začiatku trestnej činnosti obžalovaného. . . . Inak je zmätočná sťažnosť bezzákladná. Pod pojem násilia § 175 tr. z. požadovaného spadá nielen fyzické násilie, to je, aby pachateľ poškodenému priamo ublížil na tele, ale stačí i psychické násilie. Obžalovaný popieral síce úmysel vykonať na konzuláte fyzické násilie a tvrdil, že výkriky svojich spoločníkov, poukazujúce na takéto násilie, nepočul. Najvyšší súd kladie však dôraz na tie ostatne obžalovaným doznané skutočnosti, že obžalovaný údajnú deputáciu, to je tlupu sám zostavil, tejto sa postavil v čelo a s ňou vniknul na konzulát, aby konzul videl, že za ním stojí robotníctvo. Z týchto okolností plynie, že obžalovaný vniknul do miestnosti konzulátu v tom úmysle, hromadným vystúpením vykonať na konzulovu vôľu násilie, to je pôsobiť týmto vystúpením tlupy na jeho voľné rozhodovanie a donútiť ho, aby podal vysvetlenie o komunistoch v Nemecku zatknutých, a p r o t e s t o v a ť, ako zmätočná sťažnosť sama zdôrazňuje, tedy donútiť ho psychickým nátlakom k jednaniu proti jeho vôli, lebo, ako zo zisteného chovania konzula je zrejmé, tento obžalovanému a jeho spoločníkom odopieral požadované vysvetlenie ako aj prijatie protestu. Úmysel v § 175 tr. z. predpokladaný je teda menovite v účelu hromadného protestu bezpochybné daný s hľadiska práve dovodeného a netreba sa ďalej zaoberať námietkou, či sa dá dovodiť z výkriku jednotlivého účastníka tlupy.